

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul **MOLDOVEANU MIHAI**, in calitate de inculpat - intimat in dosarul de mai sus, formulez, in temeiul dispozitiilor art. 197 alin. 1 si 4 C.p.p, prezenta:

EXCEPTIE DE NULITATE RELATIVA

a incheierii de sedinta din data de 19.06.2013 intrucat Onorata Instanta nu s-a pronuntat asupra aspectelor de nelegalitate invederate cu privire la necompetenta materiala a instantei care a dispus masura preventiva si neaudierea mea prealabila dispunerii masurii (aspecte esentiale ale cererii de revocare, de natura a-mi garanta drepturile si de a influenta solutia)

In fapt,

Atat din cererea scrisa depusa la dosarul cauzei la termenul din data de 12.06.2013, cat si din concluziile orale ale aparatorilor mei alesi de la acel termen, rezulta ca subsemnatul am adresat Onoratei Instante de recurs solicitarea de a admite cererea de revocare intrucat masura preventiva nu a fost luata in mod legal, invocand in principal dispozitiile **art. 139 alin. 2 C.p.p** "**Cand masura preventiva a fost luata cu incalcarea prevederilor legaleaceasta trebuie revocata din oficiu sau la cerere.**

Printre aspectele de nelegalitate invocate in sustinerea cererii de revocare, urmatoarele doua, vizand cazuri exprese de nulitate absoluta prevazute de art. 197 alin. 2 Cpp, si anume:

- necompetenta materiala a instantei care a dispus masura (in speta, Completul de 5 Judecatori al ICCJ) (filelele 4-9 din cererea de revocare)
- si faptul ca nu am fost audiat inainte de a se dispune impotriva subsemnatului masura preventiva (fila 9 din cererea de revocare)

nu au primit nici o solutie in cuprinsul incheierii.

Instanta s-a limitat doar sa constate asa - zisa subzistenta a temeiurilor care au determinat luarea masurii, fara a o oferi o dezlegare juridica, o solutie legala concreta cu privire la cele doua nulitati absolute invederate

Or, de vreme ce **art. 139 alin. 2 teza I C.p.p** ("**Cand masura preventiva a fost luata cu incalcarea prevederilor legaleaceasta trebuie revocata din oficiu sau la cerere**") nu limiteaza nici temporal, nici ierarhic o instanta in a-si exercita prerogativele vizand luarea cu celeritate a tuturor masurilor in vederea garantarii libertatii persoanei, apreciem ca lipsa oricarui argument in cuprinsul incheierii de sedinta cu privire la cele doua aspecte de nelegalitate invocate este de natura a prejudicia dreptul subsemnatului la un proces echitabil.

Prin raportare la dispozitiile **art. 301 si 302 C.p.p.**, inculpatul are dreptul sa formuleze cereri in cursul judecatii, instanta urmand a se pronunta asupra lor prin incheiere motivata. Motivarea este impusa de insasi esenta infaptuirii justitiei, iar forta de convingere a unei hotarari judecatoresti rezida din rationamentul logico-juridic clar explicat si intemeiat pe considerente de drept.

In practica judiciara s-a statuat ca judecatorii sunt datori sa arate în cuprinsul hotararii motivele de fapt si de drept in temeiul carora si-au format convingerea, precum si cele pentru care s-au inlaturat cererile partilor. Obligatia consacrata legislativ a instantei de a-si motiva solutia adoptata are in vedere, raportat la speta de fata, examinarea, in considerentele hotararii, a argumentelor partilor si punctul de vedere al instantei fata de fiecare argument relevant, si, nu in ultimul rand, rationamentul logico-juridic care a fundamentat solutia adoptată.

De altfel, si Curtea Europeana a Drepturilor Omului a stabilit in jurisprudenta sa obligativitatea motivarii hotararilor, apreciind ca **motivarea hotararilor judecatoresti este esentiala in respectarea dreptului la un proces echitabil** (*cauza Hajdijanastassiou c. Grecia din 16 decembrie 1992, cauza Dimitrellos c. Grecia, cauza Albina c. României, Hotărârea Artico împotriva Italiei, din 13 mai 1980, Hotărârea Perez împotriva Franței (GC), Cererea nr. 47.287/99, paragraful 80, CEDH 2004-1, si Hotărârea Van der Hurk împotriva Olandei, din 19 aprilie 1994, seria A, nr. 288, p. 19, paragraful 59*).

Astfel, publicul poate vedea ca “se face justitie”, iar pentru parti motivarea hotararii este esentiala pentru a vedea modul in care le-au fost respinse argumentele si pe ce s-a bazat judecatorul in solutionarea cauzei lor.

In egala masura, motivarea deciziilor este singurul mijloc prin care poate fi cunoscuta jurisprudenta unei instante, in conditiile in care, in majoritatea statelor europene, cel putin jurisprudenta instantelor superioare este, formal sau real, un izvor de drep important.

Raportat la problematica complexa supusa analizei prezentului complet in cadrul cererii de revocare, si anume lipsa de competenta materiala a instantei de revizuire de a dispune asupra unei masuri preventive, aspect de noutate aparut in practica si care in mod cert nu au fost avut in vedere de catre legiutor, cu atat mai mult era necesara o interventie activa din partea Instantei pentru a oferi o solutie juridica. In acest sens, intelegem sa invocam in favoarea noastra Hotararea CEDO din data de 30 noiembrie 1987 pronuntata in cauza H. contra Belgia in care Curtea a impus obligatia de motivare detaliata a unei decizii atunci cand norma juridica a carei aplicare se solicita este ambigua in continut.

In plan national, este de subliniat ca **art. 126 alin. 1 din Constitutia Romaniei specifica in mod expres faptul ca justitia se realizeaza prin Inalta Curte de Casatie si Justitie si prin celelalte instante judecatoresti stabilite de lege iar in aliniatul 3 al aceluasi articol se precizeaza ca Inalta Curte de Casatie si Justitie asigura interpretarea si aplicarea unitara a legii de catre de catre celelalte instante judecatoresti**.

Fata de aceste argumente, apreciem ca **incheierea de sedinta din data de 19.06.2013 este lovita de nulitate relativa, intrucat nepronuntarea asupra fondului cererii de revocare cauzeaza subsemnatului o vatamare ce nu poate fi acoperita decat prin anularea incheierii**. Incheierea fiind lipsita de eficacitate, trebuie refacuta prin reluarea dezbaterilor si oferirea unei solutii concrete asupra aspectelor de nelegalitate invocate cu privire la masura preventiva

MOLDOVEANU MIHAI